

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Sonkoly Judit Ügyvédi Iroda (fél címe 6, ügyintéző: dr. Sonkoly Judit ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a dr. Keszthelyi Oszkár ügyvéd (fél címe 3) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen kártérítés iránt indított perében - amely perbe a Trinn Ügyvédi Iroda (fél címe 4, ügyintéző: dr. Metzinger Péter ügyvéd) által képviselt I. rendű alperesi beavatkozó neve (fél címe 5) I. rendű és a Csuka és Társa Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Csuka Péter ügyvéd) által képviselt II. rendű alperesi beavatkozó neve (fél címe 1) II. rendű beavatkozók az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Fővárosi Törvényszék 2012. június 28. napján kelt, 5.P.25.894/2007/49. számú ítélete ellen az alperes részéről 50. sorszám alatt, míg a felperes részéről 51. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, és a keresetet elutasítja. A felperest az alperes javára terhelő perköltség fizetési kötelezettségét 250.000 (Kettőszázötvenezer) forint plusz áfa összegre felelteti.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg az alperesnek 120.000 (Egyszázhuszezer) forint és ebből 50.000 (Ötvenezer) forint után járó áfa összegű, míg a II. rendű beavatkozó részére 20.000 (Húszezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

A le nem rótt 480.000 (Négyszáznyolcvanezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes - aki ekkor 12 hetes terhes volt - 2006. szeptember 8-án hirtelen mozdulatot követően jelentkező baloldali tomportáji, térdízületbe sugárzó deréktáji panaszokat okozó fájdalmai miatt került a ...ba. Az ugyanezen a napon elvégzett hasi, illetve baloldali csípőízületi ultrahang vizsgálat negatív eredményt mutatott. Szeptember 12-én, a ...i kórház felkérésére, az I. rendű beavatkozó által végzett MR vizsgálat csontvelőgyulladást igazolt, az MR felvételeken a terhes méhben ábrázolódó magzaton kívül és a kiadott leletben foglaltakon túl a homloksíki metszeteken a bal combfej és combnyak határán, a combcsont testközeli irányába történő bő 1 centiméteres elmozdulása, emellett a combfej enyhe lebillenése volt látható. Az ép oldalhoz képest igen nagy területen megváltozó csontvelői jeladás már nem friss folyamat fennállására utalt. A felperest szeptember 15-éig a nőgyógyászati osztályon kezelték, nőgyógyászati elváltozást azonban nem észleltek. Ezt követően az alperesi intézménybe küldték, ahol szeptember 15. és 26. között kezelték. Szeptember 15-én és 25-én csípőízületi ultrahang vizsgálatok történtek, amelyek a bal csípő gyulladását véleményezték, felvetették a combnyak kontúrjának megszakadását. Szeptember 19-én a csípőízületet megpungálták, a váladékból streptococcus baktérium tenyésztett ki, ezért a felperest antibiotikumos terápiában részesítették. Az október 31-ei ultrahang vizsgálat ismételten gyulladást véleményezett, akárcsak az októberben elvégzett reumatológiai kontroll vizsgálatok. A november 7-én elvégzett ultrahang vizsgálat ismételten a csontkontúr egyenetlenségét mutatta, csípőízületi punkció történt, a mikrobiológiai vizsgálat ekkor negatív eredményt adott. November 20-ától 25-éig a nőgyógyászati osztályon kezelték, majd megtartott terhességgel bocsátották otthonába. Otthonába kerülése után rendkívüli nehézségek és fájdalomérzet mellett hordta ki gyermekét. ... utónevű gyermeke egy hónappal a kiírt terminus előtt, császármetszéssel jött világra. A szülést követően a felperes a ...hoz fordult, ahol mind röntgenfelvételekkel, mind MR vizsgálattal igazolódott, hogy korábban bal oldali combnyaktörést szenvedett, és ennek ellátatlan volta miatt álizület alakult ki. A felperes 2007. május 14-étől május 25-éig a klinikán feküdt, ahol protézis beültetésére került sor, a protézist a 2007. július 4-ei kontrollvizsgálat jó helyzetben mutatta.

A felperes keresetében 12.000.000 forint nem vagyoni kára és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja szerint az alperesnek több vizsgálatot kellett volna elvégeznie annak érdekében, hogy tényleges egészségi állapotára fény derüljön, amelynek ismeretében az alperes tájékoztatási kötelezettségének eleget téve, döntési helyzetbe hozhatta volna a felperest az alkalmazható gyógymódok és a lehetséges kockázatok tekintetében. Az alperes mulasztása miatt csak nagy fájdalmak árán tudta kihordani gyermekét, csökkent a munkaképessége, abban a tudatban kell élnie, hogy a protézis mindössze két alkalommal cserélhető.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Az I. rendű beavatkozó és a II. rendű beavatkozó ugyancsak a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 3.000.000 forint nem vagyoni kártérítést és annak 2006. szeptember 15-étől számított törvényes kamatait. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 200.000 forint plusz áfa, az I-II. rendű beavatkozók részére

személyenként 150.000 forint plusz áfa összegű perköltséget. Rendelkezése szerint a le nem rótt kereseti illetéket és az előlegezett szakértői költséget az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapította: a felperes kára az, hogy fiatalon cementprotézist kapott, terhességét nagy fájdalmakkal élte meg, újszülött gyermekét nem tudta gondozni, 15%-os egészségkárosodása van, abban a tudatban kell élnie, hogy a protézis csak kétszer cserélhető. A 2006. szeptember 8-ai felvétel leletét az I. rendű beavatkozó értékelte, ő követte el a diagnosztikus tévedést, amikor a törést nem állapította meg, a továbbiakban e lelet értékelésének ellenőrzése az alperesi kórháznak már nem volt feladata. Tényként állapította meg, hogy az alperesi kórházban a felperes nem számolt be arról, hogy csípőjét valamilyen fizikai trauma érte, hogy lakásában ráesett a csípőjére és ezután jelentkeztek a fájdalmai. Álláspontja szerint az alperes ugyan a szakma szabályai szerint járt el, azonban elmulasztotta a felperesnél a traumás eredet vizsgálatát, amely a teljes kórkép felállításához elengedhetetlen lett volna. Az elvárható gondosság körébe tartozott volna egy újabb képalkotó vizsgálat elrendelése, amely egy esetleges törés létéről vagy nem létéről adhatott volna információt, ez az alperesi kórházban elmaradt. Egy újabb MR vizsgálat elvégzésével esély lett volna a törés kimutatására, amely érdemben nem változtatott volna a felperes kezelésén, azonban annyiban igen, hogy a felperes megismerte volna csípőfájdalmainak valódi okát, és a gyógytornát a továbbiakban ennek figyelembevételével végezhetnék volna. A perben kirendelt igazságügyi szakértő véleménye alapján megállapította, hogy a felperesnél észlelt ízületi gyulladás miatt az antibiotikumos kezelés elengedhetetlen volt, a kezelés során szakmai hiba nem történt, ugyanis gyulladásos környezetben ellenjavallt a csontegyesítő műtét elvégzése. Az elsőfokú bíróság a kárkori ár- és értékviszonyokra, a bírói gyakorlat által hasonló esetekben alkalmazott kártérítési összegekre, a felperes személyes körülményeire, a sérelem jellegére tekintettel 3.000.000 forintot tartott alkalmasnak a felperest ért nem vagyoni hátrány hozzávetőleges kompenzálására.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes és az alperes egyaránt fellebbezést terjesztett elő.

A felperes fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a nem vagyoni kártérítés összegének 6.000.000 forintra történő felemelésére irányult. Állítása szerint a felperest ért személyiségi jogi sérelem, a műtétet követő állapota és életminősége, illetőleg azok negatív irányú változásai magasabb összegű nem vagyoni kártérítést indokoltak volna, tekintettel a kárkori ár- és értékviszonyokra is, valamint arra, hogy mostanra elvesztette munkaképességét.

Az alperes fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a kereset elutasítására irányult. Kiemelte: a felperes kifejezett kérdés ellenére sem tájékoztatta az alperest arról, hogy traumás sérülés érte, ezzel megsértette az Eütv. 26. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezést. Álláspontja szerint téves az elsőfokú bíróság azon megállapítása, miszerint az alperestől elvárható lett volna, hogy egy újabb képalkotó vizsgálatot rendeljen el, ugyanis a felperes traumáról nem tájékoztatta az alperest, az alperesben az MR felvételek alapján készült leletek sem kelthették fel a törés gyanúját, illetve olyan gyulladást találtak, amely egyértelműen okozhatta a felperes panaszait, a panaszok a kezelés hatására enyhültek,

a beteg állapota folyamatosan javult. Nem róható az alperes terhére az alperesi beavatkozó által esetlegesen tévesen értékelt MR vizsgálat lelete. Hangsúlyozta ugyanakkor, hogy ez a diagnosztikai tévedés sem változtatott a beteg állapotán és a kezelésén, ha a törést akkor felismerték volna, amikor a felperes az alpereshez fordult, a csontegyesítő műtét már nem vezetett volna eredményre, ugyanis az optimálisnál több idő telt el, az idő múlásával a combcsont fejének életképessége csökkent. Tekintetbe kell venni azt is, hogy az ellátást a gyulladás kezelésével kellett kezdeni, amelynek enyhülésekor már annyi idő telt el a combnyaktörés pillanatától, hogy abban az esetben, ha a gyulladás elmúlt volna, a műtét nem javított volna a felperes állapotán. Az alperes a szakma szabályai szerint járt el, nem tehetett semmit azért, hogy a protézis beültetést elkerüljék, az az alperesen kívüli okok - a vizsgálat ideje, a gyulladás - miatt elkerülhetetlen volt, illetve a kezelés a felismert törés esetén is megegyezett volna az alkalmazott terápiával, így a kár bekövetkezte és az alperes magatartása között nem állapítható meg okozati összefüggés.

Az alperesi beavatkozó az alperes álláspontjához csatlakozva ugyancsak az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a keresetet elutasító döntés meghozatalát kérte.

A felperes fellebbezése megalapozatlan, az alperes fellebbezése megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelmek korlátai között bírálta felül [Pp. 253. § (3) bekezdés], és az elsőfokú bíróság által megállapított - a rendelkezésre álló peradatokkal alátámasztott - tényállást elfogadta az ítélezése alapjául, a fellebbezéssel támadott jogi következtetésekkel, az alperest marasztaló ítéleti rendelkezéssel azonban nem értett egyet.

A Fővárosi Ítéltábla a szakértői álláspont teljesebb kifejtése, és egyes, az elsőfokú bíróság ítéletében elfogadott szakmai álláspont helytállóságának megállapítása érdekében - a fellebbezésekben foglaltakra is tekintettel - újból részletesen meghallgatta a perben szakértőként eljáró ... ortopédsebész és traumatológus igazságügyi szakértőt, valamint ... igazságügyi szakértőt, baleseti sebész szakorvost.

A Fővárosi Ítéltábla előrebocsátja, hogy az orvosszakértők által a fellebbezési tárgyaláson tett nyilatkozatokat, valamint az elsőfokú eljárás során lefolytatott bizonyítás adatait is értékelve, az elsőfokú bíróság következtetéseivel nem értett egyet. Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben ugyanis okszerűen az állapítható meg, hogy az alperes eljárása megfelelt a gyógyító orvostól az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) szerint elvárható fokozott gondossági mércének.

A perben beszerzett, ... radiológiai szakorvos véleményével alátámasztott kétségtelen tény, hogy az I. rendű beavatkozó által 2006. szeptember 12-én elvégzett MR vizsgálat felvételét nem értékelték megfelelően, diagnosztikai tévedést követettek el, amikor a kiadott leletben foglaltakon túl a homloksíki metszeteken nem észlelték a bal combfej és combnyak határán a combcsont testközeli irányába történő bő 1

centiméteres elmozdulását, emellett a combfej enyhe lebillenését, holott a körvonal megszakadása és a törtvégek elmozdulása a törés biztos jelének volt tekinthető. Az alperes ugyanakkor helytállóan hivatkozott fellebbezésében arra, hogy a felperest a ...i kórházból osteomyelitis, ízületi gyulladásos folyamat legvalószínűbb fennállása miatt utalták az alperesi egészségügyi intézménybe, a 2006. szeptember 12-ei radiológiai felvétel újbóli értékelése nem volt az alperes feladata, az alperesnek a radiológiai vizsgálatról kiadott lelet birtokában nem volt oka, hogy - az utóbb beigazolódottan már ekkor fennállt - törésre gondoljon.

A felperes fellebbezési érvelésével szemben az MR leletet kiadó I. rendű beavatkozó az alperes teljesítési segédjének nem tekinthető. A társadalombiztosítási elemekkel is átszőtt, a megbízási és a vállalkozási szerződés jellemzőit magában foglaló polgári jogi jogviszony - amelynek megszegése, hibás teljesítése esetén az alkalmazandó kártérítési jogkövetkezmény feltételeit a Ptk. 318. § (1) bekezdése alapján érvényesülő Ptk. 339. § (1) bekezdése tartalmazza - ugyanis nem az MR felvétel elkészítését elrendelő ... és a felperes, hanem a felperes és az alperesi intézmény között jött létre.

Nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy a felperest a traumatológiai osztállyal rendelkező ...i kórházból utalták a baleseti sebészeti osztállyal nem rendelkező alperesi intézetbe, az alperesnek ezért a gyógyító orvostól elvárható gondosság tanúsítása mellett sem kellett gondolnia a felperesnél már létrejött combnyaktörésre. Az alperes által az Eütv. 136. § (1) bekezdésének megfelelően vezetett orvosi dokumentációval szemben eredménytelenül hivatkozott a felperes a perben arra, hogy a traumás előzményről, miszerint otthonában elesett, beszámolt volna az alperesnek, ugyanis a dokumentáció adataiból megállapíthatóan a felperes felvételekor - 2006. szeptember 15-én - a traumás eredetre rákérdeztek, és erre a felperes azt közölte: taruma nem érte. Jelentőséget kell tulajdonítani annak is, hogy a felperesnél észlelt, a klinikai tüneteit okozó ízületi gyulladás az alperes által alkalmazott kezelés hatására javult, az alperesnek ennek alapján sem kellett arra gyanakodnia, hogy a felperes panaszainak hátterében más kórkép áll.

Mindebből az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben az következik, hogy az alperesnek a felperes felvételekor rendelkezésére álló adatok alapján nem volt indoka újabb képalkotó vizsgálat elvégzésével más diagnózis után kutatnia. Nem róható az alperes terhére, hogy a csontegyesítő műtét szükségessége ekkor nem merült fel, az alperes ezért nem mulasztott akkor sem, amikor a felperest a műtét elvégzésének lehetőségéről nem tájékoztatta.

A Fővárosi Ítéltábla az előzőekben kifejtettektől függetlenül utal arra, hogy az igazságügyi szakértők szóban is megerősített, ebben a tekintetben is ellentmondásmentes szakvéleménye alapján az is megállapítható, hogy az alperesi egészségügyi intézményben abban az esetben sem kerülhetett volna sor a csontegyesítő műtét elvégzésére, amennyiben a felperes felvételekor ismert a combnyaktörés ténye. Egyfelől ugyanis gyulladásos környezetben osteosynthesis nem jöhet szóba, a gyulladás szanálása 6-12 hetes antibiotikumos kezelést igényel. Másfelől a combnyaktörés primer, műtéti ellátására a törés bekövetkeztétől számított 24 órán belül kerülhet sor, 24-72 óra elteltével a combfej elhalás miatt csak

protézis beültetése kerülhet szóba, ugyanakkor a felperes combnyaktörése bizonyosan nem az alpereshez történt felvételét megelőző 72 órában történt, ugyanis a törés már a szeptember 12-ei MR felvételen is ábrázolódott.

A Fővárosi Ítéltábla ezért arra a következtetésre jutott, hogy a felperest ért kár, és az alperes magatartása közötti okozati összefüggés hiányában az alperes kártérítő felelőssége nem állapítható meg.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet részben elutasító rendelkezését helybenhagyta, míg a keresetnek részben helyt adó, megfellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében megváltoztatta, és a keresetet teljes egészében elutasította. A megváltoztató rendelkezés következménye, hogy a felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes teljes elsőfokú perköltségét köteles megtéríteni.

A fellebbezés eredményre vezetett, ezért a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési eljárásban is irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése, és a Pp. 86. § (3) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az alperes, és a beavatkozó részére a jogi képviselőjükkel felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint - a 4/A. § értelmében az áfa figyelembevételével - a végzett munkával arányban megállapított ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

A felperes személyes költségmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. március 19.

Dr. Sággy Mária s. k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s. k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s. k.
bíró